

YONCA SEVMEYEN KRALLA BİLGE TAVŞAN

— OYUN —

Zekeriya KAYA

86-2969

Nisan 1986

T. B. M. M.
K. T. T. T. T. T.

86-2989

YONCA SEVMEYEN 865579
KRALLA BİLGE TAVŞAN

— OYUN —

Zekeriya KAYA

*T B M M
KÜLTÜR, SANAT VE YAYIN
KURULUNUN
TÜRK ÇOCUKLARINA
ARMAĞANIDIR.*

YAZARIN ÖZGEÇMİŐİ :

Zekeriya KAYA 1950 yılında Tosya'ya bağlı ifteler Köyü'nde doğdu. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih - Coęrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu, Cide Lisesinde ęretmenlik ve müdürlük yaptı. Halen Tokat Gazi Osman PaŐa Lisesi Edebiyat ęretmenidir.

S U N U Ş

1985 yılında T B M M ilk kez Kültür, Sanat ve Yayın Kurulu aracılığı ile, Kültür ve Sanatımızı teşvik etmek amacıyla Tiyatro dalında bir oyun yarışması açtı.

Çocuk oyunları yarışmamıza 51 eser katıldı. Ülkemizin değerli Tiyatro temsilcilerinden oluşan bir seçici kurul bu eserler arasında 4 adedinin dereceye girmesine karar verdi.

Değerlendirmede öncelikle çocuk akıl ve ruhuna hitap etmesinin yanısıra tiyatro tekniğine uygunluk arandı.

Tiyatronun varolması için en önemli öge seyirci ve oyuncudur. Bu ikisine yazarın da katılmasıyla tiyatro yaşamaya başlar. Yönetmenin, dekor, kostüm, ışık ve efekt desteğiyle koyduğu yorum neticesinde yaşantımızın bir kesiti artık önümüzdedir. Oyun süresi boyunca seyirci ve oyuncu sürekli iletişim halinde olması tiyatroyu her zaman en etkili sanat dalı yapmıştır.

Ülkemizde bu sanat dalına ağırlık vererek ulaşılabilmesi kolay kitlelere; düşünme, yargılama alışkanlığını getirmiş olacaktır.

Yüce Atatürk, «Sanatı olmayan bir toplumun hayat damarlarından biri kopmuştur.» demiştir. Bu görüşten hareketle Ülkede Sanat ve Kültürün gelişmesini sağlamak öncelikle T B M M çatısı altında tüm Kurum, Kuruluş ve kişilere düşecektir.

Elele sorunları çözeceğiz.

İlkini yaptığımız yarışmamızdan sonrakilerde de dahada iyiyi ve dahada güzeli birlikte vermenin mutluluğunu duymak umudu ile,

Saygular sunarım.

D. Fikri Sağlar
İçel Milletvekili

«MİLLİ EGEMENLİK» KONULU ÇOCUK OYUNLARI YARIŞMASI HAKKINDA GENEL AÇIKLAMA

Kurulumuz, Millî Egemenlik anlayışının Türk çocuklarına maledilmesini sağlamak, Türk tiyatro repertuarlarına, bu temayı işleyen yeni çocuk oyunları kazandırmak ve bu alanda uğraşı veren yazar ve edebiyatçılarımızı yeni gayretlere yönlendirmek amacıyla amatör ve profesyonel bütün Türk Sanatçılarına açık bir biçimde «Millî Egemenlik Konulu Çocuk Oyunları» yarışmasını, egemenliğin Milletimize maledilişinin 65 inci Yıldönümü olan 23 Nisan 1985 tarihinde açmıştır.

Yarışma özel şartnamesinde belirtildiği üzere yazarlarımıza, dans, şarkı vb. gibi dramatik anlatım araçlarını estetik bir bütünlük içinde kullanmaları konusunda geniş tolerans tanınmış ve eserler dil, kişileştirme, tiyatro tekniği, daha çok ilkökul düzeyindeki seyircilere yaklaşım ve amaca uygunluk bakımından değerlendirilmiştir.

Seçici Kurul aşağıda isimleri yazılı üyelere oluşturulmuştur :

1. **D. Fikri SAĞLAR** : Kurul Başkanı, TBMM Bşk. Divanı Üyesi, İçel Milletvekili, Bilimsel, Kültürel Faaliyetler ve Yayın Komitesi Başkanı
2. **Turgut ÖZAKMAN** : Devlet Tiyatroları Genel Müdürü
3. **Prof. Dr. Atalay YÖRÜKOĞLU** : Haceteppe Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalı Başkanı
4. **Sıtkı TEKMEK** : Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü Başdramaturg V.
5. **Tansu AYTAR** : Devlet Tiyatroları Gençlik ve Çocuk Tiyatrosu Müdürü
6. **Macide TANIR** : Devlet Tiyatroları Sanatçısı
7. **Rüştü ASYALI** : < < <
8. **Maral ÜNER** : < < <
9. **Leyla TECER** : < < <
10. **Doç. Dr. Anıl ÇEÇEN** : Avukat, Sanat Kurumu Başkanı
11. **Erol GÜNAYDIN** : Tiyatro Sanatçısı

Yapılan çalışmalar ve değerlendirme sonucunda :

1. Birinciliğe değer eser bulunamamıştır.
2. Zekeriya KAYA'nın DUYGU rumuzlu «YONCA SEVME-MEYEN KRAL'LA BİLGE TAVŞAN» isimli eseri ikinciliğe,
3. Ali MERİÇ'in YALIN rumuzlu «BİR VARMIŞ İKİ'DE VARMIŞ» isimli eseri üçüncülüğe,
4. Ali Erkan GÜNERİ'nin ÇÖZÜM rumuzlu «BİZ ATA-TÜRK'ÜZ» ile Yusuf Kenan IŞIK'ın DİLEK rumuzlu ve «KELOĞLAN'LA ZÜLFÜ SARI» isimli eserleri mansiyona değer görülmüştür.
5. Derece ve mansiyon alan eserlerin yazarları ile bir dramaturgi çalışması yapılarak basılması uygun görülmüştür.

Kurulumuz, yarışmaya iştirak eden tüm oyun yazarlarını konuya gösterdikleri ilgiden dolayı kutlar, değerlendirme aşamasında emeği geçen ve üstün çaba sarfeden Seçici Kurul Üyelerine bu anlamlı olaya katkılarından dolayı teşekkür eder.

T.B.M.M. KÜLTÜR, SANAT VE YAYIN KURULU

YONCA SEVMEYEN KRALLA BİLGE TAVŞAN

KİŞİLER :

1. KRAL
2. BİLGE
3. HİPHİP
4. LİFLİF
5. ŞİPŞİP
6. TİKTİK
7. KİPKİP
8. SİNSİN
9. MİRMİR
10. TİNTİN
11. KORKAK
12. TEMBEL
13. HOKKABAZ
14. I. MUHAFAZ
15. II. MUHAFAZ
16. MİMİŞ (Kraliçe)
17. TİKTİK'İN EŞİ
18. VİDİŞ (Sinsin'in Eşi)
19. ZİBİŞ (Kipkip'in Eşi)
20. HEBİŞ (Mırmır'ın Eşi)
21. UŞAK
22. FİNFİN
23. HALKTAN ÜÇ KİŞİ

1. BÖLÜM

1. SAHNE

(Orman içinde bir bahçe. Oyuncular tavşan kılığındadırlar. Makajları cinsiyet ve kişiliklerine göre değişir. Sahneye girip çıkarak yiyecek ararlar. Yerden topladıkları yonca, havuç ve maydanozları yerler. Mutlu oldukları anlaşılır. Hafif bir müzik duyulmaktadır.)

Kral (Henüz kral değildir; başı ötekilerden biraz büyüktür.) Liflif, Sinsin, Kipkip, Tintin, Hiphip, Şişşip, Mırmır, Korkak, Vidiş, Zibiş, Hebiş, Finfin sahnededirler.

Kral, elindeki havucu yedikten sonra sahne kenarına gelir. Yaptığı işaretlerle doymadığını belli eder. Havuç sökmeye çalışan Finfin'i görür. Onunla birlikte havucu çıkarırlar. Ancak, aralarındaki anlaşmazlık yüzünden havucu çekiştirirler. Kral havuca sahip olur. Finfin, havucu almak için Kral'ın üzerine, havuca doğru atılır. Bu sırada havuç Finfin'in başına sertçe dokunur. Bunda kasıt yoktur. Finfin, başını tutarak yere düşer, ölür. Müzik kesilir. Kral bir, elindeki havuca; bir yerde yatan Finfin'e bakar. Şaşırmıştır. Öteki tavşanlar korkudan birbirlerine sokulmuşlardır.

Kral — *(Kendini toplar. Sahne kenarına gelir. Kendi kendine) Hafifçe dokunuverince hemen düştü yere. Gösterdim kendimi, ders verdim ötekilere. Belki başarabilirim. Korkutursam havuçlarını alabilirim. Denemeliyim bir. Başarırsam, bundan böyle işim iş demektir. (Kasılır. Çevresine korkutucu biçimde bakar. Hemen yanındaki Liflife elini uzatır.)*
(Tavşanlar donup kalmışlardır.)

Liflif — *(Kendi kendine) Belli ki çok güçlüdür. Kızarsa beni de öldürür. Havucumu veririm bana dokunmazsa. Yiyeceksiz kalsam da yaşarım hiç olmazsa.*
(Havucunu Kral'a verir.)

- Kral** — *(Daha da kasılır. Kendi kendine)* Şimdi sıra ötekinde Kocaman bir havuç var elinde.
- Sinsin** — *(Kendi kendine)* Eyvah, benimkini de isteyecek. Bunu verince ya bulamazsam yiyecek. *(Havucu verir.)*
- Kral** — *(Kendi kendine)* Tamam, bu iş iyi gidiyor. Hepsi üstünlüğümü kabul ediyor. *(Elini Kipkip'e uzatır.)*
- Kipkip** — *(Kendi kendine)* Sıra bende ama çok açım. Ben, bu havuca fazlasıyla muhtacım *(Havucunu verir.)*
- Kral** — *(Tintin'e elini uzatırken kendi kendine)* Bu da korkar-sa eğer benden. Herkesinkini alabilirim elinden.
- Tintin** — *(Havucunun çoğunu yemiştir. Elinde küçük bir parça vardır. Kendi kendine)* Sıra bende şimdi, bilmem ne etmeli? Ya dövüşmeli ya da *(havucu gösterir)* bunu vermeli. Vermesem saldırır bana. *(Duraksar)* Belki de gücüm yeter ona...
- Kral** — *(Tintin'in duraksamasından korkmuştur. İstedikini yapamayacağı için tedirgindir. Belli etmemeye çalışır. Kendi kendine)* Herhalde vermeyecek. Korkarım, bu dümen yürümeyecek. Bir kez daha denemeliyim. Şöyle iyice bir heybetleneyim. *(Heybelli olmak için daha da kasılır.)*
- Tintin** — *(Kendi kendine)* Ona karşı çıkıp havucumu vermesem... Peki, ya yenilirse? Kim yardım eder bana, şayet yere düşersem?... Küçük bir havuç için dövüş etmeye değmez. Bugün iyice doyarsa, yarın tekrar istemez... *(Havucu verir.)*
- Kral** — *(Kendi kendine)* Aslında doydum artık, biriktirdim biraz da. Ötekileri de alayım acıkırım yarın da. *(Elini Hiphip'e uzatır.)*

Hhiphip — *(Kendi kendine)* Herkes bu haksızlığı kabul ediyorsa şayet. Ben de razı olurum, hiç etmem şikâyet. *(Havucunu verir.)*

Şipşip — *(Kendi kendine)* Bu kadar tavşan sindi, ses çıkarmıyor demek. Ben kim oluyorum. Bana mı düştü dövüşmek?.. *(Havucu verir.)*

Kral — *(Ötekilerin elindeki havuç, maydanoz, marul gibi yiyecekleri alır. Yoncaları - sevmediği için - almaz. Hepsini bir köşeye koyar. Sonra parmağını şakağına dayar ve düşünür. Kendi kendine)* Bu iş burada bitti. Hepsi, üstünlüğümü kolayca kabul etti. Ama burada durmamam gerek. Biraz daha korkutmalıyım daha ileri giderek... Yerdeki yiyeceklere sahip çıksam. Hem de onlara toplatsam. Madem ki korkular bir kez. Korkağa acımak yok, ezbildiğince ez... *(Sesini yükselterek oradakilere)* Hadi, çabuk toplayın biraz daha yiyecek. Saklayıp gizlemek yok ha, hepsi bana gelecek. Aç kalan olmayacak. Ama kimse çalmayacak... Kime gerekse yiyecek. Gelip benden isteyecek. Yonca getirmenizi istemiyorum. Unutmayın, ben yoncayı sevmiyorum...

(Tavşanların şaşkınlıkları sürmektedir. Henüz kimse yiyecek toplamak için harekete geçmez. Kral, eline büyük bir havuç alıp üzerlerine yürür. Hepsi yiyecek toplamak için kaçırlar.)

Kral — *(Hhiphip'le - Şipşip'e)* Hey siz, ikiniz. Çabuk buraya geliniz. *(Yerde yatantı gösterir.)* Şunu tutup kaldırın. Atın bir çukura sonra toprak doldurun. *(İkisi korka korka gelirler. Yerdekini kol ve bacaklarından tutarak çıkarırlar.)*

(Tavşanlar topladıkları yiyecekleri getirmeye başlarlar. Bu sırada müzik çalınır. Kral mutludur. Kasılarak

dolaşır sahnede. Hhip'in çok çalışması dikkat çekicidir.)

Kral — *(Hhip'e)* Buraya gel bakalım. Seninle biraz konuşalım.

Hhip — Buyurun efendim. Seslendiniz hemen geldim.

Kral — Çalışmanı çok beğendim. Sana başka görev verdim.

Hhip — Ne derseniz yaparım. İsterseniz, size taparım... Sizin gibi biri, başımızda, olmalıydı aslında...

Kral — Sen, bu yiyecekleri ayrı ayrı yığ, düzenle. Şöyle güzel görünsün, iyi çalış özenle... *(Hhip, çalışmaya başlar.)*

(Epeyce çalışıldığını göstermek için ışık oyunu yapılır. Tavşanların yürüyüşlerinden yoruldukları anlaşılır.)

Kral — *(Elini kaldırarak seslenir.)* Bu günlük yeter; kimse yiyecek toplamasın. Herkes gelsin, ormanda kimse kalmamasın.

(Sahneye toplanırlar.)

Kral — Yemek saati geldi, şimdi yemek yenecek. Öyle kapışmak yok; dedim ya benden istenecek...

(Hepsi bir köşeye toplanırlar. Kral, birer havuç dağıtır. Yerler.)

Kral — Şimdi, herkes yuvasına gidecek. Yatıp uyuyacak, iyice dinlenecek. Bu yiyecekler benim kimse dokunmasın ha... Eğer alan olursa, sağ çıkarmam sabaha...

(Tavşanlar, korkarak kaçarlar. Işıklar söner.)

2. SAHNE

(Önceki sahnedir. Vakit gecedir. Ay ışığı vardır. Kuş sesleri duyulur.)

Kral — *(Yiyeceklerin başında durur, dolayır.)* Bu kadar yiyeceği görmemiştim birlikte. Görmek şöyle dursun, düşünmemiştim bile... *(Esnemeye başlar.)* Hava karardı, kimse yok ortalıkta. Şöyle uzansam yatıversem şuracıkta... Ama ya yiyeceklerim.. Uyurken, onları nasıl beklerim? Birileri gelip kaçırırlar. Yer altından götürüp havadan uçururlar... Hepsini şimdi yiyemem ki. Sabaha dek bunları bekleyemem ki... Ama kim cesaret edebilir? Buna kalkışan, başına geleceği bilir... Yapamam hiç bir şey aslında. Benden güçlülere de var tavşanlar arasında... Böyle başladık işe, böyle devam edecek. Korktukları sürece hepsi itaat edecek. Ben de korkuyorum; cesur görünüyorum ama. Korkudan zıplıyorum böcek girse yuvama. Korkmak yasak bana, artık korkamam. Kolay kazanç edindim; bu yolu bırakamam. *(Oturur.)* Düşüme girmez artık pancar, lahana, havuç. İşte önümde duruyor yığın yığın, avuç avuç. Maydanozun tadını değişmem hiç bir şeye. Onları koyacağım, soframda baş köşeye... *(Geriye yaslanır. İyice uykusu gelmiştir. Başını öne düşer, kaldırır.)* Maydanoz *(Başını düşer, kaldırır.)*, pancar *(Başını düşer, kaldırır.)*, lahana *(Başını iyice düşer. Horlamaya başlar.)*

Hiphip — *(Girer. Çevreye bakınır. Yiyeceklere göz gezdirir.)* Kim bu horul horul uyuyan? Gece kuşlarını kısıkanıyor anlaşılın. *(Kral olduğunu anlar.)* Ne kadar da mutlu görünüyor. Herkesi yendim diye nasıl da övü-

nüyor. Şöyle kaldırıp alınının ortasına. Şimdi bir havuç vursam kafasına... Peki, sonra ne olacak? Ötekiler de yiyecekleri benden alacak. (*Kralı gösterir.*) Öyleyse, bundan yararlanayım. Onunla dost olarak yiyecek otlanayım. İlk iş, ne edip etmeli. Bunun gözüne girmeyi becermeli. Zaten gündüz beni beğenmişti. Düzenleme işini tutup bana vermişti. (*Düşünür.*)

(*Bu sırada Kral kııldır, uyanacak gibi olur.*)

Hhiphip — (*Yüksek sesle*) Kalkın efendim, hırsız var. Geceden yararlanıp yiyecek çalıyorlar.

Kral — (*Uyanır. Sıçrayarak ayağa kalkar.*) Herkes uykudayken kim gelebilir? Malımı çalmaya kim cesaret edebilir?

Hhiphip — Sesimi işitince alamadılar yiyecek. Gecenin karanlığı onları gizleyecek.

Kral — Hhiphip, sen misin?

Hhiphip — Bana ihtiyacı olabilir dedim efendimizin...

Kral — İyi etmişsin, gelmene çok sevindim.

Hhiphip — Her zaman emrinizdeyim efendim.

Kral — Seni yardımcı seçtim kendime.

Hhiphip — Hizmetten zevk alırım efendime...

Kral — Bundan sonra yiyecekleri sen bekle.

Hhiphip — Şaşırıp da çalmak istesinler hele.

Kral — (*Yiyecekleri gösterir.*) Bunları yiyemem, artar benden. Ama iyi hizmet etmeni isterim senden. İstedğini yiyebilirsin buradan, şöyle gönlünce hemen başla şuradan.

Hhiphip — (*Yerken konuşur.*) Akıl vermek gibi olmasın ama, Çok güzel şeyler geldi biraz önce aklıma.

- Kral** — Söyle, nedir aklına gelen?
- Hiphip** — Siz olmalısınız biz tavşanları yöneten...
- Kral** — *(Biraz düşünür.)* Yönetmek mi?
- Hiphip** — Yoksa beğenmediniz mi?
- Kral** — Ama ben beceremem. Yönetmesini bilemem. Nasıl yöneteyim tavşanları?
- Hiphip** — Dün pek güzel çalıştırdınız onları... Hep böyle gidebilir diyorum.
- Kral** — Ben de öyle istiyorum.
- Hiphip** — Siz, kral olmaya layıksınız.
- Kral** — Nereden anladınız?
- Hiphip** — Hemen belli oluyor, söylemeye gerek yok. Hangi birini sayayım, o kadar farkınız çok.
- Kral** — Söyle bakalım fikrince, ne yapmalıyım sence?
- Hiphip** — Kral olmalısınız derim.
- Kral** — Bunu, ben de isterim.
- Hiphip** — Öyleyse kral sayın kendinizi... Bütün tavşanlar selamlasınlar sizi.
- Kral** — De ki kralım, sonra ne olacak?
- Hiphip** — Kral, önce bir buyruk yayınlayacak.
- Kral** — Ne diyeceğiz buyruğumuzda?
- Hiphip** — Bundan böyle tüm tavşanlar sizin buyruğunuzda..
- Kral** — Sonra ne diyeceğim?
- Hiphip** — Onları da bir bir söyleyeceğim.
- Kral** — Kendime yardımcı seçtim seni. Yalnız, iyi yap görevini... Bir de ad buldum; Tavşanistan Krallığı. Ferman hazırlayıp düzeltiyim ortalığı.
- (Jest ve mimiklerle konuşmayı sürdürürler. Bu sırada, vakit geçtiğini göstermek için müzik çalınır. Işıklar söner.)*

3. SAHNE

(Aynı sahne. Vakit sabah. Kral ve Hhip sahnedirler.)

- Hhip** — *(Yükses sesle)* Haydi toplanın bütün tavşanlar... Kralımızın söyleyecekleri var.
(Birinci sahnedeki oyuncular birer ikişer girerler. Ürkektirler. Sıra halinde dizilirler.)
- Kral** — Sizler istediniz diye, Kral oldum ülkeye...
- Tintin** — *(Karşı çıkacak olur)* Biz...
- Hhip** — *(Kralla birlik olduğunu göstermek için sözünü keser. Tehdit ederek)* Bir şey mi söylediniz...
- Kral** — İşler düzenli yürüyecek... Herkes her istediğini, her yerde yemeyecek... Hhip de benim yardımcım, size iyilik etmektir amacım. Hep böyle hazır yemek olmaz. Yarın, belki ormanda yiyecek kalmaz. Kendimiz yiyeceğiz kendimiz ekip, bunları hep öğretecek size Hhip. Çok çalışın yükselecek. Tembeller ceza görecek... Var mı itiraz eden? *(Tehditle)* Şimdi söyleyin söyleyen.
(Tavşanlar bakışırlar. Mırıldanmalar olur; ancak, hiç biri açıkça söz söyleyemez.)
- Hhip** — Efendim, artık yiyecek toplamasak. Önce yiyecekler için bir yer yapsak. Bir kiler yapıp kapısını kilitleviz. İstedığımızı saklar, istediğimizi yeriz.
- Kral** — Bir ambar yapın hemen; çabuk bitirilsin. Kapısı kilidlensin, anahtarı getirilsin.
- Hhip** — *(Tavşanlara)* Gelin, göstereyim yerini. Herkese öğreteyim görevini. *(Öteki tavşanlarla birlikte çıkar.)*

- Kral** — *(Yalnız kalır. Çok sevinçlidir. Zıplayarak sahneyi dolaşır. Şarkılar mırıldanır.)* La la, la la la, lay lala laylay, lay lalay la...
- Hiphip** — *(Girer.)* Aman kralımız, ne yapıyorsunuz? Durmadan atlayıp zıplıyorsunuz.
- Kral** — Ben kralım, istediğimi yaparım. İstersem yatar, istersem hoplar zıplarım.
- Hiphip** — Haklısınız ama...
- Kral** — Niye karışyorsun davranışıma?
- Hiphip** — Kral biraz oturaklı olmalı. Uyuğu onu ağırbaşlı bulmalı.
- Kral** — Sence, krallık yalnızca bu mu?
- Hiphip** — Hayır kralım, öyle şey olur mu?.. Bir taç gerek size önce. Kral olduğunuz anlaşılmalı uzaktan görülünce...
- Kral** — Demek bir tacım olacak...
- Hiphip** — Size çok yakışacak... Ormanın en iyi ustalarına haber saldım taç için. Onlar yapıp getirsinler, siz, beğendiğinizi seçin. Oturmak için bir de taht gerek size. Yukarıdan bakarak böbürlenin herkese...
- Bilge** — *(Girer. Yaşlıdır. Sakalı ve gözlüğü vardır. Yapı olarak öteki tavşanlardan farklıdır. Değnekle yürür.)* Neler oluyor burada? Herkes durmadan bir şeyler yapıyor *(Dışartıyı gösterir.)* Şurada.
- Hiphip** — Size Kralımızı tanıtayım yüce Bilge...
- Bilge** — Kral mı, o da nereden çıktı öyle?
- Hiphip** — Artık bir Kralımız var. Burada yaşayanlar Krala bağlandılar.

- Bilge** — Kim seçti onu, söyle?
- Kral** — Kimse...
- Bilge** — Eeee?
- Kral** — Seçilmeye gerek yok, gücüm bileğimde.
- Bilge** — Daha dün sıradan biriydiniz. Bugün, kendi kendinizi kral seçtiniz.
- Hiphip** — Siz Kral'ı dün görecektiniz...
- Bilge** — Bu hoşuma gitmedi, orman mutsuz olacak; Çiçekler açmayacak, gözlere yaş dolacak...
- Hiphip** — Yanlış düşünüyorsunuz, Bilge...
- Bilge** — Seni de kendine yaptı mı gölge
- Kral** — Yardımcı gerekti işlerim için.
- Bilge** — Anlaşıyor ki kötü düşünüyorsun tavşanlar için. Birileri karşı çıkmalı size...
- Kral** — *(Heybetli)* Öyle birini göstersenize..
- Bilge** — Bunca tavşan, bu durumu kabul etmez.
- Kral** — Hepsi korkuyor benden, kimsenin gücü yetmez.
- Bilge** — Gelip geçicidir korku dediğin.
- Kral** — Masal sayılır bu söylediğin.
- Bilge** — Herkes mutlu yaşıyordu, gerek yok bir krala.
- Hiphip** — *(Alaycı)* Başka diyeceğin varsa hepsini bir bir sırala...
- Bilge** — Doğru değil yaptığın, tavşan zulmetmemeli tavşana.
- Kral** — *(Yumuşak)* Yaşlısın, korkma dokunmam sana.
- Hiphip** — Sen de birlik ol bizimle.

- Bilge** — Keşke, bunları görmeseydim gözümle.
- Kral** — Seni severim Bilge; herkesten akıllısın. İsterim ki aklını taht için kullanasın...
- Bilge** — Kullanmazsam eğer...
- Kral** — Günah bizden gider...
- Hiphip** — Kuru akıl işe yaramaz.
- Kral** — Gücün karşısında hiç bir akıl duramaz.
- Bilge** — Akıl da bir güçtür kullanana...
- Kral** — (*Öfkeyle Bilge'nin üzerine yürür.*) Öyleyse gelip kanıtlanasana...
(*Bilge, geri çekilir.*)
- Kral** — Hadi git buradan, bağışladım canını. Yoksa bir vuruşla akıtırım kanını. (*Hiphip'in, fısıldaması üzerine.*) Kovdum seni ülkemden, ormandan dışarı çık.
- Hiphip** — (*Alaycı*) Aman dikkatli yürü, yolun pek değil açık.
- Bilge** — Kalıp da sana hizmet edemem zaten. Ama unutmaya güçlü gelir, güçsüz giden. Birgün elbet akılları başlarına gelecek. Tüm tavşanlar birlik olup seni süpürüp silecek.
- Kral** — (*Kızır*) Yeter artık bunak tavşan, karşımdan çekil...
- Hiphip** — Canın bağışlandı ya onun değerini bil.
(*Bilge çıkar.*)
- Hiphip** — Aldırmayın efendim siz onun dediklerine. Kendi de inanmadı bize söylediklerine. Biz bakalım işimize... Güçlüyüz, hiç biri dokunmaz dişimize...
- Kral** — Şimdi sırada ne var? (*Dışarıyı gösterir.*) Git bak bakalım nasıl çalışıyorlar?
(*Hiphip çıkar.*)

- Kral** — *(Yiyeceklerin başına gider. Bir havuç alır, sever, ısıtır.)* Benim tatlı yiyeceklerim... Sizi bolca yemek için bütün emeklerim... *(Müzik eşliğinde, havucu çiğneye çiğneye dolaşır. Çevresine bakar. Kimse olmadığına inanınca bir iki kez zıplar. Müzik kesilir.)*
- Hiphip** — *(Girer.)* Efendim, iyi çalışmamışlar biz yokken. Bazı önlemler almalı derim ben.
- Kral** — Çalışmamışlar öyle mi?
- Hiphip** — Yapmamışlar söylediklerimi.
- Kral** — Hiç mi yapmamışlar?
- Hiphip** — Yalnızca taş toplamışlar.
- Kral** — Öyleyse bu gün yiyecek vermeyelim.
- Hiphip** — Bence, başka bir yol deneyelim. Tembellik var kanlarında. Çalışırlar, ben durursam yanlarında...
- Kral** — Ama sen yanımda durmalısın. Daha neler yapacağız onları kurmalısın.
- Hiphip** — Öyleyse dikelim başlarına birini. Çalıştırsın onları, hem getirsin sözlerini.
- Kral** — Güvendiğin biri var mı senin?
- Hiphip** — Bence, içlerinde en uygunu Tintin...
- Kral** — Ama o dik başlıdır, güçlüdür hem de...
- Hiphip** — Gücünden yararlanmakta benim düşüncem de... Korumacı diye onu da alırsınız. Daha da güçlenir, hep kral kalırsınız.
- Kral** — Çabuk git çağır bana Tintin'i. Hemen görmek istiyorum kendisini.
(Hiphip çıkar.)

- Kral** — *(Kendi kendine)* Ne edip etmeli, Tintin'i kandırmalı. Birazcık pohpohlayıp onu inandırmalı. Güçlüdür epeyce baş eğdi ama bana. Yüksek bir makam bulmalıyım hemen ona.
(Hiphip'le Tintin girerler.)
- Kral** — Gel bakalım sevgili Tintin. Sana bir iyilik edeyim de sevin.
- Tintin** — Beni sevindirecek ne yapabilirsin? Kralım diyorsun ama aslında bizden birisin.
- Kral** — *(Bozular.)* Dikkat et, bana karşı çıkıyorsun. Aslında korkuyor ama belli etmiyorsun.
- Hiphip** — *(Hemen Kral'ın yanına geçer.)* Krala karşı çıkma şaşkınlık edip, biliyor musun seni neden çağırdım gelip? *(Kral'ı göstererek)* Gücün yetmeyecekse onunla uğraşma. Bu fırsatı değerlendir, başkasına karışma.
- Kral** — İstersen git taş çekmeye... Onu beğenmezsen, lahana kesip havuç ekmeye.
- Hiphip** — Ayağına gelen kısmeti teptin. Aklını başına al sevgili Tintin.
- Tintin** — *(Kral'a)* Ne istiyorsun benden?
- Kral** — Hizmet bekliyorum senden.
- Tintin** — Çalışıyorum ya taş çekerek...
- Kral** — Akıllı, güçlü tavşansın yükselmen gerek... Sen, taş çekecek biri değilsin. Kabul et, ötekiler karşında eğilsin... Tanrı, beni üstün yarattı tüm tavşanlardan. Sen de üstün sayılırsın çalışanlardan. Komutan yaptım başlarına seni. Onları çok çalıştır, iyi yap görevini.

- Tintin** — Nasıl yapacağım bunu?
- Kral** — Göster onlara komutan olduğunu...
- Hiphip** — Ama unutma, benden sonra gelirsin.
- Kral** — Yiyecekleri de sen koruyacaksın.
- Hiphip** — Üstelik çalışmaktan kurtulacaksın.
- Tintin** — (*Kararsız*) Bilmem ki, ötekilere ayıp olmaz mı?
- Hiphip** — Fırsat kaçarsa, senin için kayıp olmaz mı?
- Kral** — İsteddiğini alıp yiyeceksin. En güzel giysileri sürekli giyeceksin.
- Tintin** — (*Biraz düşündükten sonra*) Görevi kabul ediyorum.
- Kral** — Yooo, onu ben veriyorum.
- Hiphip** — (*Tintin'e*) Kral verir görevi, yine o alır bizi. Bu kadar tavşan içinden, Kral seçti ikimizi.
- Kral** — (*Tintin'e*) Eğer çalışmazsan istediğim biçimde. Hemen ceza veririm; acıma yok içimde.
- Hiphip** — (*Tintin'e*) Seni bilirim, iyi çalışırsın.
- Kral** — (*Tintin'e*) Hemen şimdi git görevinin başına. Elinde kırbaç olsun, bakma kimsenin göz yaşına...
- Tintin** — Başüstüne efendim. Görevimi öğrendim. (*Çıkar*)
- Hiphip** — (*Kral'a*) Bu da oldu efendimiz. Ama daha var eksiklerimiz... Size bir saray olmalı. Öyle bir saray ki sonsuza dek kalmalı. Dillere destan bir saray. İçinde eğlenceler yapmalı her hafta her ay.
- Kral** — Ambar yapılsın bir, sıra gelir saraya.
- Hiphip** — Kapıya nöbetçi dikeriz, izinle girilir oraya.

- Kral** — İçinde yalnız dolaşacağız öyle mi biz?
- Hhiphip** — Ben varım ya Yüce Efendimiz...
- Kral** — (*Ayarlar*) Niçin anlamıyorsun, düşüncesiz? Olur mu hiç saray kraliçesiz?
- Hhiphip** — Çok haklısınız efendim; düşünemedim kraliçeyi. En güzelini bulurum, dolaşarak tüm ülkeyi.
- Kral** — Dolaşmaya gerek yok, var gönlümde biri. Güzelliğini kıskanır ormanın güzelleri.
- Hhiphip** — İşimiz kolaylaştı, çok sevindim buna. Her dişi âşk olur ülkenin Kral'ına...
- Kral** — Eskiden sevmezdi, beğenmezdi beni ama. Şimdi hayran olacak tahtıma ve şanıma...
- Hhiphip** — Neredeymiş bu şanslı, öğrenebilir miyim? Hemen gelsin buraya bir haber göndereyim.
- Kral** — Şimdi olmaz, önce saray yapılsın. İçeri girer girmez ihtişama kapılsın.
Sevdiğimin adı Mimiş. Böylesi hiç bir yerde inan ki görülmemiş...
- Hhiphip** — İsterseniz alırız, size karşı duramaz.
- Kral** — Kral, dilediğini yapar, kimse hesap soramaz.
- Hhiphip** — (*Biraz düşündükten sonra*) Bunca tavşana hükmetmek değil kolay. Kral zayıf olursa onunla edilir alay.
- Kral** — (*Sert*) Ben zayıf değilim, gücümü biliyorsun. Açıkça söylesene, sözü neden geveliyorsun?
- Hhiphip** — Bağışlayın Kral'ım, iyi anlatamadım. Biraz daha güç gerektiğini söylemekti amacım.
- Kral** — Ama niçin? Güç neden gereksin benim için?

- Hhiphip** — Birlik olmalarını önlemeliyiz. Bir yolunu bularak ikiye bölmeliyiz... Olur ya, bir gün birlik olurlar. Sizde karşı çıkmanın bir yolunu bulurlar...
- Kral** — Ne yapmalıyım sence?
- Hhiphip** — Bir bölümü çalışıp ötekiler yesin bence...
- Kral** — Bütün bunlar sonra gelir. Sen önce sarayı bitir.
- Hhiphip** — Efendim, acıkmıştır çalışanlar, biraz yiyecek versek. Karınları doyunca hemen işe göndersek.
- Kral** — Peki, biraz yesinler. Hazır yiyecek bulup değerimi bilsinler.
(*Hhiphip çıkar.*)
- Kral** — (*Sevinçten zıplar, takla atar.*) Krallığın gücüyle Mimiş'i alacağım. Mimiş benim olunca çok mutlu olacağıım.
(*Önde Hhiphip, arkasında öteki tavşanlar ve en arkada elinde kurbacıyla Tintin girerler.*)
- Hhiphip** — Herkes beni dinleyecek. Herkes bir havuç, bir maydanoz yiyecek...
- Tintin** — Emeğinize karşılık yiyecek hazır işte. Çok çalışan çok yiyecek akşamki gelişte.
(*Tavşanlar bitkindirler. Havuçları alıp yiyecek olurlar.*)
- Hhiphip** — Durun, önce dua edelim birlikte. Gelenek olsun sonraki yemeklerde. Yaşasın kralımız...
- Hepsi** — Yaşasın kralımız.
- Hhiphip** — Budur parolamız.
- Kral** — (*Çok keyiflidir. Hhiphip'e*) Yoncaları da yesinler, yanlışlıkla gelmiş sanırım. Ben sevmiyorum nasıl olsa, onlara hak tanırım.

(Tavşanlar, havuç ve maydanozdan sonra birer tane de yonca alırlar. Tintin, Hiphip yiyeceklerini özenle seçerler.))

- Kral** — *(Hiphip'e)* Nasıl gidiyor işler?
- Hiphip** — Efendim, ambarı bitirmişler. Birazdan saraya başlayacaklar. Yemeklerini yiyince malzeme taşıyacaklar.
- Kral** — *(Şişip'i gösterir.)* O, iyi görünmüyor hasta mı, ne? *(Şişip cevap vermek ister ama Tintin susturur.)*
- Tintin** — Efendim, yere yuvarlandı, taş düştü üzerine.
- Kral** — Öyleyse, artık çalışamaz.
- Tintin** — Kırbacımı görenler oturamaz, yatamaz... *(Kral'ın güldüğünü gören Hiphip de gülmeye başlar.)*
- Kral** — *(Tintin'e)* Artık götür onları, işlerine gitsinler. İyiye iyiye çalıştır da tükensinler bitsinler. *(Tintin, kırbacıyla tavşanlara çık işareti verir. Çıkarlar. Tintin en arkadadır.)*
- Kral** — *(Tintin'i işaretle çağırır. Alçak sesle)* İçlerinden bir kaçını bizim için ayır. Aptallar, güçsüzler olmaz; gelmez onlardan hayır...
- Tintin** — Başüstüne, fakat niçin seçilecekler
- Kral** — Onlar soylu olacak, saraya gelecekler. Yalnız, önce hizmet isterim kendilerinden. Karşılığında soyluluk alacaklar efendilerinden... *(Tintin çıkar.)*
- Kral** — *(Hiphip'e)* Sen de git onlarla; saray çabuk bitsin. Öyle güzel olsun ki görenler hayret etsin.
- Hiphip** — Hiç merak etmeyiniz Efendim. Başlarında durur ilgilenirim kendim.

Kral

— Tahtımı da hazırlayın; güzelce olsun şöyle. Bir de asa gerekir almak için ele. *(Eliyle Hhiphip'in çıkmasını işaret eder. Hhiphip çıktıktan sonra kendi kendine)* Yaşasın Kral, yaşasın Kral... Yaşa bolluk içinde, ne alırsan al. Benim gibi bir kral yeryüzüne gelemez. Ünüm yaşar daima, yıllar onu silemez. Ormanda yaşayanlar bir bir dize gelecek. Adımı duyanlar bile tir tir titreyecek. Hem güçlüyüm hem zengin, oh ne mutlu bana. Havuç, pancar, maydanoz yığın yığın lahana. Sarayda yaşamak güzel zevkle, eğlenceyle. Mışıl mışıl uyurum yatağında güvenceyle. Yiye yiye her şeyi iyice besleneceğim. Yukarıdan bakıp halka saraydan sesleneceğim. Dışarı çıkmak yok, açıldı artık bahtım. Kasılarak gideyim beni bekliyor tahtım. *(Çıkar)*

(Işıklar söner)

4. SAHNE

(Sahne, sarayın kral dairesi. Karşıda bir taht, iki yanında ayaklı selelerde havuçlar, maydanozlar durur. Etrafta masa, perde, şamdan vb. eşya görülür. Tahtın iki yanında üniformalı muhafızlar durur. Üniformaları, kulaklarını dışarıda bırakan konik, yaldızlı şapka, parlak düğmeli, kordonlu ceket ve buna uygun pantolondan oluşur. Ellerinde mızrakları vardır.

Kral tahtında oturmakta ve havuç yemektedir. Elinde asa, başında krallık tacı vardır. Taç, Kral'ın kulaklarını kapatmaz. Dar, yaldızlı bir kağıttır. Işıklar yandığında Tintin'le Hhiphip'in arasında Mimiş girer. Zorla getirildiği anlaşılır. Hhiphip vezir, Tintin de komutan gibi giyinmişlerdir.)

- Kral** — *(Mimiş'e)* Sarayımın kraliçesi, gönlümün sultanı geldin mi? *(Çevreyi işaret eder.)* Senin için yapıldı; nasıl, beğendin mi?
- Mimiş** — Ben nişanlı biriyim siz de bilirsiniz..
- Kral** — *(Umursamaz.)* Artık değilsiniz...
- Tintin** — Aldık seni nişanlının elinden.
- Hiphip** — *(Rahat)* Burası daha iyi, işte gördünüz.
- Tintin** — Saraya kraliçe olmak varken böyle. Yaşanır mı hiç sıradan biriyle?..
- Kral** — Artık burası senin, sen sarayın malısın. Bana teşekkür ederek çok mutlu olmalısın.
(Mimiş ağlar.)
- Kral** — Üzülme güzelim, alışırsın zamanla. Güzeller kupa gibi el değişir kazananla... *(Hiphip'e)* Şimdi götürün, odasında süslensin. Kraliçelik tacını giysin de öyle gelsin... Hizmetçiler çevresinde fırıl fırıl dönsünler. Güzelliğine imrenip onunla övünsünler.
(Hiphip'le Mimiş çıkarlar.)
- Tintin** — Soylulara ilettim çağrınızı efendim. Özel giysilerle gelmelerini söyledim.
- Kral** — Önce Kraliçe giyiniş yerini alsın. Onu gören soylular, iyice şaşırırsın kalsın...
- Tintin** — Bu ihtişamı parmak ısırır gören. Her şeyi hazırladık, güzel olacak tören. Müzik de çalacaklar ziyafet sırasında. İstemediğiniz kimse yok gelenler arasında.
- Kral** — *(Seslenir.)* Hiphip, hazırlıklar bitti değil mi?
- Hiphip** — *(Girer.)* Evet Kral Hazretleri, iyi yaptım görevimi. Efendim, Kraliçe hazır, gelebilir mi?

- Kral** — Hemen girsin, kamaştırsın gözlerimi.. *(Ayağa kalkar.) (Kraliçe girer. Başında taç vardır. Parlak bir tuvalet giymiştir.)*
- Kral** — *(Kraliçe'nin güzelliği karşısında mutludur.)* Aman Tanrım! Sanki bir peri. Kimin dayanabilir bu güzelliğe gözleri? *(Kraliçe'ye yanında yer gösterir, oturtur. Hâlâ üzgün olduğunu görünce)* Gülümse biraz canım, sarayda üzölmek yok. En çok havucu severim seni ondan daha çok.
- (Kapı açılır. Saray görevlisi olduğu anlaşölan bir erkek girer. Hiphip'in kulağına eğöilir, fısıldar.)*
- Hiphip** — *(Kral'a)* Efendim soylular geldiler. Huzura alınmayı beklerler.
- Kral** — Gelsinler. Yalnız, girer girmez karşımda eğöilsinler... *(Sinsin ve eşi Vidiş, Kipkip ve eşi Zibiş, Mırmır ve eşi Hebiş süslü giysiler içinde girerler. Erkekler smokin, dişöiler tuvalet giymişlerdir. Dişöilerin makyajları belirgindir.)*
- Hiphip** — Hemen selamlayın Kral'ımızı, eğöilin. Madem ki soylu oldunuz; bütün bunları bilin. *(Eğöilirler, Kral'ı selamlarlar.)*
- Kral** — *(Eliyle işöaret eder.)* Bu kadar eğöilmek yeter, kalkabilirsiniz. Size yaptığım iyiliğı elbet de bilirsiniz... Artık çalışmak yok, size verdim soyluluk. Soyluluk karşılığında isterim ama kulluk... Farklı buldum ötekilerden. Ülkeyi yönetirken hizmet beklerim sizden. *(Sinsin'e)* Sen, soylu Sinsin. Tarım işleriyle görevli vezirsin. Soylu Kipkip, Hazine vezirliğı senin. Onu korumak görevin. Soylu Mırmır, sen habercisin. Hakkımda konuşulanı hemen bana söylersin... Görevinizi iyi anladınız sanırım. Görev verdiysem güvenir, inanı-

rım. Bağışlamam beceriksizi. Bakın, şimdiden uyarırım sizi...
(Üçü birden söz almak için el kaldırıyorlar.)

- Hiphip** — Teker teker konuşulur kralla. Öğrenin, burada her şey kuralla.
- Sinsin** — Tarım işleri dediniz de. Yiyecekleri depoladık hepsi sizin elinizde.
- Kral** — Hazır yemek yok artık, ekilip sökülecek. Yiyecek almak için toprağa ter dökülecek... Ammaa yonca ekmek yok, onu sevmiyorum. Ülkemde yasakladım, yonca istemiyorum.
- Sinsin** — Yüce Kralım, ben...
- Hiphip** — (Azarlar.) Fikrini kendine sakla sen... Yonca ekilme-yecekse ekilmeyecek demektir. Kral sevmiyorsa, kimse sevmiyor demektir.
- Kipkip** — Efendim, hazineden ben sorumluyum ama. Onu korumak için adam verin yanıma.
- Tintin** — Koruma işleri benden sorulur. (Övünerek) Kralımızın ülkesinde hırsızlık biraz zor olur.
- Mırmır** — Haber taşımayı iyi ki verdiniz bana. Taa eskiden beri söz taşıyım ondan ona.
- Kral** — Bundan böyle, haberi bana getireceksin. Güvendiklerinden adamlar seçeceksin.
- Mırmır** — Emredersiniz Kral'ım, ben bu işi yaparım. Biri düşünse bile haberini kaparım.
- Kral** — Herkes görevini iyice öğrendi demek. Öyleyse başla-sın müzikle birlikte yemek.
(Müzik başlar. Küçük kaplar içindeki yiyeceklerden yenir. Dans ederler. Çiftler, birbirilerinin sağ elleriyle

sol ellerini tutarlar. Eşlerin karşılıklı sağ ve sol ayakları yerdeyken, öteki ayaklar birlikte yukarı kalkar. Zıplayarak hareket ederler. Tintin ve Hiphip dansa katılmazlar. Kral yerine geçerken hepsi eğilerek saygı gösterirler. Müzik kesilir.)

- Kral** — Soylu dostlarım, beni dinleyin. Böyle yaşamak istemez misiniz, söyleyin? İnaniyorum bana sadık olacağınıza. Mutluluk gelecek evinize, ocağınıza. Yüksek yaratılışlı kişilersiniz. Halkla samimi olmayın, ilişkinizi kesiniz.
- Hiphip** — Biz oturacağız, onlar çalışacaklar bize. Soylu da gerek köle de efendimize.
- Kral** — Sayemde artık değişti kaderiniz.
- Hiphip** — Kralımız yoruldu; artık gidebilirsiniz.
- Mırmır** — *(İzin ister)* Yüce Kralımız, şimdiden önlem almazsanız; Birleşir, karşı çıkarlar çaresini bulmazsanız..
- Kral** — Kim cesaret edebilir buna?
- Tintin** — İsyan eden olursa katlanır sonucuna...
(Soylular eğilerek çıkarlar. Kral'ın işaretini üzerine, tahtın arkasında bekleyen iki muhafız da çıkar.)
- Kral** — Mırmır'ın dedikleri düşündürdü beni. Ne diyorsun Hiphip, söyle bana düşünceni.
- Hiphip** — Halkın gözüne bir perde çeksek derim *(Kurnaz)* Hiç bir şey bilemem görmezse şayet gözlerim...
- Kral** — Nasıl perdeymiş öyle?
- Hiphip** — Efendim, şöyle... Başka şeye çekelim dikkatlerini. Biz göremezler, ona çevirirler gözlerini...
- Tintin** — İzninizle Kral'ım, bir önerim var. Canlarından başka şey düşünmez savaşanlar.

- Kral** — Kimle savaşacağız, nasıl ve niçin?
- Tintin** — Ada tavşanları uygundur bizim için.
- Kral** — Onlarla yok alıp veremediğimiz.
- Hiphip** — *(Yaltaklanır.)* Son sözü siz söylersiniz efendimiz.
- Tintin** — Savaş, savaştır; gerekmez neden. Savaşlar yapılır hep nedeni bilinmeden. Şimdiye dek yoktu alıp veremediğimiz; bundan sonra olmalı bana kalırsa, onlardan biraz toprak almalı.
- Kral** — *(Uygun görür.)* Daha genişler böylece toprağım. Hazırlığa başlayın onlarla savaşacağım.
- Hiphip** — İyi düşünmeli bunu; onlar sayıca çoktur.
- Tintin** — Öyle ama fark etmez, orduları yoktur.
- Kral** — Düşünmeye gerek yok, nasıl olsa yeneriz. Henüz hazırlıksızken başlarına bineriz.
- Hiphip** — Önce propaganda yapalım, bizimkiler kıızışınlar. Eğitim hepsini savaşa alışınlar.
- Kral** — O zaman herkes can derdiyle yanar.
- Hiphip** — Öfkelenmiş insana ne dense ona kanar...
- Tintin** — Savaşı kazanınca kahraman denir size. Daha da ilerleriz, dur diyen çıkmaz bize.
- Kral** — Öyleyse biraz güçlülere toplayın. Yiyecek üretmek gerek, onu da unutmayın. Komutan sensin Tintin. Ne gerekirse yapmak için yetkilisin.
- Tintin** — Bütün ormanda duyulacak adınız. Düşmanları yeneyim, zaferi siz tadınız.
- Kral** — *(Hiphip'e)* Sen vezirim olarak kalacaksın burada. Yapılacak işler var biliyorsun sırada. Sarayın güven-

liği şimdi sorulur senden. Tam yetki veriyorum, ne istersen al benden. *(Kraliçe'nin yerinden kalktığını görür.)* İyi geceler, gönül çiçeğim. Sen git, ben birazdan geleceğim.

(Kraliçe çıkar. Hiphip ve Tintin eğilerek selamlarlar. Hiphip ve Tintin bir köşede konuşurlarken Kral'ın tahtta uyuduğu görülür. Yüksek sesle horlamaktadır. Uyuduğundan iyice emin olmak için yaklaşıp bakarlar.)

Hiphip — *(Kral'ı göstererek)* Ne kadar da zavallı görünüyor. Ama uyanınca kurt postuna bürünüyor.

Tintin — Önemli olan durumumuz. İsterse kurt olsun, biz halimizden memnunuz. Uyandıralım da gidip yatağına yatsın.

Hiphip — Bırak dokunma, tahtın zevkini tatsın. *(Epeyce horladıktan sonra Kral, tahttan düşecek gibi olur. Hiphip ve Tintin yetişip tutarlar.)*

Kral — *(Uyanır.)* Ne var? Neden tutuyorsunuz?

Hiphip — Yüce Kral'ım, az kalsın düşüyordunuz.

Kral — Biraz uyudum sanırım. Ama dokunsanız hemen uyanırım... Belki sayıklamışımıdır. Epeyce horlamışımıdır.

Tintin — Pek sayılmaz efendim. Ben, şahsen işitmedim.

Kral — Horlamış olmalıyım, duymuşsunuzdur. Duymadıysanız, siz de uyumuşsunuzdur.

Hiphip — *(Yaltaklanır.)* Efendim, duyduk da... Horlama sayılmaz sizinki. İnsanı büyüleyen bir musiki sanki.

Kral — Epeyce geç oldu, şimdi gidebilirsiniz. İyice dinlenin sizi bekliyor işleriniz. *(Hiphip'e)* Yarın vezirleri topla erken. Planları konuşuruz öğle yemeğini yerken.

(Çıkarlar. Sahneyi - yemekten önce yakılan - mumlar aydınlatır. Öteki ışıklar söner.)

Kral'ın Uşağı — (Daha önce Hhip'in kulağına fısıldayan erkek tavşan, girer Zıplayarak dolaşır. Kral'ın ve soyluların yaptığı dansı müziğini mırıldayarak alaycı biçimde taklit eder.) Eskiden, yiyecekleri yerden çıkarıp yerdik. Elimizle topladık, tuttuk Kral'a verdik. (Bir havuç alır.) Gerçi ben de bolca yiyorum. Ama bütün tavşanlar benim gibi olsun istiyorum. (Biraz düşünür.) İstiyorum ya benim durumum iyi mi? Kim çeker şu benim çektiğimi? Hep kapıda beklemek kolay mı yani? Eski günleri aramıyor değilim hani... Burada beklemek gündüz gece. Başımıza gelenler bir çözümler bilmece. Bol bol yiyorum ama kişiliğim kalmadı. Niçin beni seçtiler de başkası alınmadı? Şöyle kırlara doğru gönlümce gidebilsem... Kuşlara selam versem, dostlarımla söyleşsem... Zaman zaman aç kalmak ne güzel şeymiş meğer. İsterim özgürlüğü bana sorsalar eğer. İstemediğim şeyleri yapıyorum burada. Kimseye boyun eğmez hür yaşarım orada... Kral, vezir, soylu diye. Her geçişte eğilmek zor, bir sürü efendiye. (Tahta çıkar, oturur. Taht için) İşte yüksekçe bir yer. Çıkar için gelenler önünde eğilirler. Karın doyurmak için çekilir mi bu kulluk? Vezir, soylu adıyla bir sürü dalkavukluk. (Karşısında bilerleri varmış gibi, iyice kasılır.) (Karşısında var kabul ettiği kişilere, eliyle çıkmalarını işaret eder.) Hadi çıkın dışarı, sizi görmesin gözüm. Saatlerce konuşsam hiç bitmez kötü sözüm. (Tahttan iner, dolaşır.) Saray diye, taht diye çalışıldı, duruldu. Bize gerekmiş gibi bir krallık kuruldu... Artık çıkayım dışarı, bu gece de bitiyor. Şu duvarların dışı hep gözümde tutuyor. (Işıklar söner.)

5. SAHNE

(Kral, tahtta oturmaktadır.)

- Hhiphip** — *(Girer.)* Vezirler geldiler, Yüce Kral'ım.
- Kral** — Gelsinler, konuşsunlar bakalım.
(Mırmır, Kipkip, Sinsin girerler. Selamladıktan sonra sıra halinde dururlar.)
- Sinsin** — Efendim, bol yiyecek ektiriyorum. Öncekileri de saraya çektiriyorum.
- Kral** — Fakat yonca istemem. Söyledim daha önce, yoncayı sevmem.
- Kipkip** — Hazinemiz için herkes vergi ödesin.
- Kral** — Şimdilik vergi almaya gerek yok. Ambarlar dolu, yiyeceğimiz çok.
- Kipkip** — Efendim, savaştayız, bunu hesaplamalı. İleriyi düşünüp yiyecek toplamalı.
- Kral** — *(Azarlar.)* Şimdilik gereksiz dedim. Almayacağımı söyledim..
- Hhiphip** — *(Korkarak)* Efendim, bağışlayınız vezirinizi. Kızınca hemen belli ediyorsunuz kendinizi.
- Kral** — İyi dinleyin beni soylu vezirlerim. Size yol göstereyim şimdi söylediklerim. Her şeyin vakti gelir, onu bekleyin. Hem güçlü görünüp hem yumuşak olunuz. Her koyduğunuz tedbire bir bahane bulunuz... Yönetmek kolay değil, bilin bunu çok iyi. Düzen ve güç yönetir bu kocaman ülkeyi. Önceden hesaplayın atacağınız adımı. Yanlış işler yapıp da küçültmeyin adımı.

- Hiphip** — Hayran kaldık fikrinize Yüce Efendi'miz. Size danışmadan adım atmayız kendimiz.
- Kral** — (*Hiphip'e*) Tintin'den var mı haber? Keşke ben gitseydim askerimle beraber.
- Hiphip** — Tintin, iyi komutandır, zafer muştusu yakın. Askeri coşkuy'la gönderdik, çoktan başladı akın.
- Mırmır** — Efendim, haberler iyi, kutlu olsun gününüz. Düşmanlar kaçışmışlar duyulunca ününüz. Daha ileri gidiyormuş, hızını alamamış. Toprak katmış ülkenize, henüz düşman bulamamış.
(*Uşak girer. Hiphip'e fısıldar.*)
- Hiphip** — Liflif'i getirttim Yüce Kral'ımız.
- Kral** — Neden? Ne suç işlemiş Liflif kulumuz?
- Sinsin** — Çalışmadı dün, tarladan kaçtı. Örnek oldu, kaçmaya kapı açtı.
- Kral** — Nasıl, nasıl cesaret eder? Buyruğuma karşı gelenin bilir ki başı gider. Tez içeri getirin, bakalım ne diyecek? Dinleyelim hele, merak ettim ne söyleyecek?
(*Muhafızların arasında Liflif girer. Giysisi kanlanmıştı. Dövuüldüğü anlaşılır.*)
- Hiphip** — (*Liflif'e*) Öyle kazık gibi durma, hemen yere eğil. Karşında Kral'ımız, burası orman değil.
(*Liflif, yere kapanır.*)
- Kral** — Liflif ayağa kalk. Ne oldu sana? Şu haline bak?
- Liflif** — (*Hafif doğrulur.*) Efendim, dün ben çok hastaydım. Hasta oluncaya dek çalıştım, tarladaydım. Sancıldım birdenbire, acıyla yere yattım. Duramadım orada kendimi dışarı attım. Öyle bir sancı ki katlanamaz hiç kimse. Bağışlayın Kral'ım eğer suç işledimse.

- Kral** — *(Umursamaz ve alaycı)* Hasta olursa herkes kendiliğinden öyle. Tarlada kim çalışır cevabını sen söyle.
- Hhiphip** — Bu ülkede kral var bir disiplin olmalı. Ona karşı gelenler cezasını bulmalı.
- Liflif** — Karşı gelmek bizim ne haddimize. Ben gönülden bağliyım Yüce Efendimize.
- Kral** — *(Güler. Çıkarmalarını işaret eder.)* Biraz yatsın dirlensin, tarlaya gitmeyecek. İyileşinceye dek verilmesin yiyecek... Dokunurmuş zaten, hastalar yemek yemez.
- Hhiphip** — *(Gülerek)* İzinsiz hastalığa artık cesaret edemez.
- Liflif** — Efendim, ne olur acıyın bana...
- Kral** — Sus artık Liflif, ceza vermiyorum sana. İyileşince hem yer hem tarlaya gidersin. Böylece sağlığına daha dikkat edersin.
(Muhafızlar Liflifi çıkarırlar.)
- Kral** — Başka suçlu varsa gelsin, bu işi çok beğendim. Düşünüp karar verdim hem de güzel eğlendim.
- Hhiphip** — Yüce Kral'ımız, şimdi Şipşip'te sıra. Gözü açık sayıyor kendini bizi kandırıyor aklısına.
- Kral** — Hani şu bir zamanlar hastaydı galiba. Onca cezadan sonra düzelmedi mi hâlâ?
- Sinsin** — Dün akşam bastırdık tam yiyecek çalarken. Kısıyarak yakaladık havuçlara dalarken.
- Kral** — Peki, neden çalıyor, doymuyor muymuş?
- Sinsin** — Yiyecek alıyor da kendisi yemiyormuş.
- Kral** — Ne yapıyor onları? Doğrusu merak ettim.

- Sinsin** — Bırakmadım peşini ben de inceledim... Eşim öldü demişti, evdeymiş meğer. Bizi kandıracaktı yakalamasaydık eğer.
- Kral** — Onun da vardır bize söyleyecekleri. Dinleyip öğrenelim getirin de içeri.
(Şipşip'i getirirler, Havuçlar boynunda kolye gibi dizilidir. Gövdesine, başına lahana yaprakları ve maydanozlar bağlanmıştır. Muhafızlar bırakır bırakmaz Şipşip yere düşer.)
- Hiphip** — *(Şipşip'e)* Ayağa kalk ve eğil, selam verilmez böyle. Karşında Kral varken yerde yatılmaz öyle.
(Şipşip, kalkmak ister ama kalkamaz.)
- Kral** — *(Gülerek)* Neden kalkamıyorsun? Söyle ne oldu sana? Boynunda havuçlar gövden olmuş lahana.
- Hiphip** — Hırsızlık edip yiyecek çaldı diye. Bütün bunları Efendim, ona ettik hediye...
- Şipşip** — *(Konuşmakta güçlük çeker.)* Çok eziyet ettiler, bir ayağım da kırık. Sakat ettiler beni, yürüyemiyorum artık.
- Kral** — *(Biraz kızar.)* Böyle giderse kimse kalmaz hizmetime. Sağlıklı olsunlar ki katılsınlar üretime. *(Şipşip'e)* Söyle, neden yalan söyledin?
- Şipşip** — Yüce Kral'ım affedin.
- Kral** — Önce anlat diyorum.
- Şipşip** — Kral'ımızdan merhamet istiyorum.
- Kral** — Önce söyle gerçeği, neden söyledin yalan? Öfkele-nirsem eğer şimdi kararır dünyan.
- Şipşip** — Eşim hamileydi; doğumu da yakındı. Çalışmak tehlikeli, kendisini sakındı. Durumu anlattım görevli

kişilere. Ayrıcalık yok dediler, doğuracak dişilere. Çok yalvarıp yakardım, dediler ki bahane.

Kral — Eee?

Şişişip — Sonra hastalanmış tarlada. Kimse ilgilenmemiş bırakmışlar orada. Akşam gittim, aradım buldum. Durumunu görünce ben de çok kötü oldum... Günlere hasta yattı hiçbir şey vermediler. Çalışmaya gelmedikçe yiyecek yok dediler. Gitti ama tarlaya işini bitirememiş. İyi çalışmadın diye yiyecek verilmemiş... Ölüyordu ama umudumu kesmedim. Yemeğimden vererek hep yuvamda besledim. Bir daha çalışmaya göndermek istemedim. Soranlara onun için öldüğünü söyledim. Günler böyle geçerken zaman zaman aç kaldım. Dün dayanamayıp birazcak fazla aldım.

Sinsin — Fazla almak denmez ona, adı hırsızlık.

Şişişip — Ama biz ürettik; yaptığınız haksızlık.

Kral — *(Öfkeli)* Hakkı, adaleti sen mi öğreteceksin? Suçunun cezasını mutlaka çekeceksin...

(Kral, eliyle çıkarmalarını işaret eder. Muhafızları Şişişip'i yerden kaldırarak götürürler.)

Kral — *(Eli çenesinde düşünür.)* Şişişip haksızlığı kimden, nasıl öğrendi?

Hhiphip — Birileri mutlaka bununla ilgilendi.

Kral — *(Mırmır'a)* Yaşlı Bilge, sakın buralarda dolaşmasın. Aman, onun fikirleri bunlara bulaşmasın.

Hhiphip — Efendim, hemen yeni çareler gerekli. Eğer aldırış etmezsek güçlenirler sürekli...

Kral — Demek, bilmediklerimiz de varmış... Bizden gizli olarak tavşan bile saklanırmış. *(Biraz düşünür)* Haksızlığı öğrenmiş Şişişip bile...

- Hiphip** — Korkarım yayılır bu, dolaşır dilden dile.
- Kral** — Sandığımız kadar değillermiş aptal. (*Hiphip'e*) Dikkat et bu konuya her önlemi al. Yeni yasalar hazırlansın. (*Kararlı*) İyice sıkılayın, sızlananlar sızlansın. Ama savaşı öne sürün koyacağımız yasakta. Türlü yalanlar uydurun yapsak da yapmasak da... Krallığın tadını çıkarıyordum henüz. Uyutun, uyumayın açık olsun gözünüz...
- Hiphip** — Efendimiz, halkı korkutmak için bir şeyler giyseniz. Şöyle büyük bir maskeye girip de görünseniz...
- Kral** — Bu yaşta büyüdüğüme kimse inanmaz ki.
- Hiphip** — Gözleriyle görünce öyle bir inanır ki... Arasına balkondan sizi gören bayılır. Hele görünün bir kez haber çabuk yayılır.
- Kral** — Hep öyle mi duracağım? Nasıl kalkıp nasıl oturacağım?
- Hiphip** — Önceleri biraz güçlük çekersiniz mutlaka. Heybetiniz ürkütür, korku verirsiniz halka. Görünmek için giymeniz yeter de artar bile. İşler bozulursa bu fırsat geçmez ele... İsterseniz getirilsin, yaptırdım ben önceden. Hazırlık hazırlıktır, zarar gelmez güvenceden.
- Kral** — Kime yaptırdın? Güzel mi? Nereden bildin beğeneceğimi?
- Hiphip** — O kadar güzel ki efendim yakışır bir saraya... Beğeneceksiniz mutlak, benziyor bir canlıya.
(*Kraliçe girer. Kral dışındakiler ayağa kalkarlar.*)
- Kral** — (*Kraliçe'ye*) Keşke gelmeseydin pamuğum, şimdi buraya. İçimi sıkıntı bastı, ben gelecektim oraya.

- Kraliçe** — Neden, ne oldu bu gün sana? *(Sitemle)* Kim canını sıktıysa hemen astırsana.
- Kral** — Güzelim, sen bu gün sinirlisin. İstersen çık bahçeye, biraz gezinirsin... O güzel başını ağrıtmayalım senin de. Ama, işler yolunda Kral'ın ülkesinde.
(Kraliçe çıkar.)
- Kral** — *(Hhip' e)* Hokkabazım hazırsa güldürsün gelip bızı.
- Hhip** — Hazırlandı efendim, bekliyor emrinizi.
(Hokkabaz ellerinin üstünde yürüyerek girer. Palyaço gibi giyinmiştir. Biraz dolaşır. Kral, onu görünce güler. Hokkabaz, ayakları üzerine dikilir.)
- Kral** — Hokkabaz, niçin böyle yürürsün?
- Hokkabaz** — Eğer selam vermezsem sen beni öldürürsün... Nasıl olsa girince başımı eğecektim. Selam veriyorum diye yerlere degecektim.
- Kral** — Şimdi bana selam mı verdin?
- Hokkabaz** — Ama eğilmemi isterdin... Eğilecekse bu başım yerlerde sürünsün. Eğilen baş varsın aşağıda görünsün.
- Kral** — Kralın karşısında herkes eğilir bilirsin. Hokkabazım olmasan sen de öyle gelirsin.
- Hokkabaz** — *(Yere çöküp elleriyle topuklarını tutar, ördek yürüyüşü yapmaya çalışır. Arasına devrilir. Kalkar zıplar. Güldürmeye çalışır.)* Ciddi görünüp hokkabazlık yapacağıma kendim. Hokkabaz olur ciddi konuşurum. Efendim...
- Hhip** — *(Alınır. Sözüünü keser.)* Çizmeden yukarı çıkıyorsun...
- Hokkabaz** — *(Zıplar.)* Lafı ağzıma tıkıyorsun. *(Ellerini tuhaf biçimde sallayarak cebinden pamuk çıkarıp kulaklarını tıkıkar.)*

- Kral** — Kulaklarını tıkadın. Niçin?
(*Hokkabaz duymaz. Tuhaf hareketler yapar.*)
- Kral** — (*Bağırır.*) Kulaklarını tıkadın. Niçin?
- Hokkabaz** — Size benzemek için...
- Kral** — Benimki tıkalı değil.
- Hokkabaz** — (*Burnunu Kral'a değdirecek gibi yaklaşır.*) Sen öyle bil. (*Tuhaf hareketlerle cebinden mendilini çıkarır, gözlerini bağlar. El yordamıyla dolaşmaya çalıştır.*)
- Kral** — Bu ne demekmiş peki?
- Hokkabaz** — Bu da aynı önceki.
- Kral** — Sence, görmüyor muyum önümü?
- Hokkabaz** — Görüyorsun ancak şimdi benim gördüğümü. (*Atlayıp zıplamasını sürdürür. Gözündeki bağı çözer. Arasına pantolonu düşer.*)
- Kral** — (*Güler.*) Sen işitmiyor, görmüyorsun diyorsun. Biraz açıklasana ne demek istiyorsun?
- Hokkabaz** — Açık olan açıklanmazmış Yüce Kral'ım. Hokkabazlık mesleğim, sır vermemek kuralım.
- Kral** — Sen bir hokkabazsın, daha çok güldür bizi.
- Hokkabaz** — En büyük hokkabazlar sarmış ya çevrenizi... Sizi ben güldüremem onlar daha usta. Sarayın mutfağın-dan kapışmışlar birer pasta...
- Hiphip** — (*Kızar*) Ben hokkabaz mıyım, Kral'ı nasıl güldürürüm?
- Kral** — (*Gülerek, Hokkabaz'a*) Hokkabaza kızılmamış, yoksa seni öldürürüm.
- Hokkabaz** — (*Kral'ın gülüşünü taklit eder.*) Kızılmaz Efendim, hep gülünür hokkabaza. Ben eğlendiririm sizi, gerek

yok söze, saza... Artık gidiyorum haydi hoşça kalın. Sözlerimi düşünün birazcık da ders alın. (*Kapıya doğru yürür.*)

Kral — (*Hokkabaz'ın yürüyerek gittiğini görür.*) Ters geldin de Hokkabaz, düz gidiyorsun, neden?

Hokkabaz — Bir ders daha çıkarın ters gelip düz gitmemden. (*Çıkar.*)

Kral — (*Önce güler.*) Hokkabaz deyip geçmeyin, pek akıllı görünüyor. Hemen okunu atıp zırhına bürünüyor... (*Yerinden kalkar.*) Dışarıda neler oluyor; şimdi gidip izleyin. Etrafa iyi bakın tüm ülkeyi gözleyin. Hiçbir şey olmamalı rahatımı kaçıracak. Gücümüz var suçluların kellesini uçuracak...

PERDE

2. BÖLÜM

1. SAHNE

*(Birinci sahnedeki dekor. Liflif, tam karşıda otur-
maktadır.)*

Şipsip — *(Topallayarak gelir)* Merhaba Liflif, bu gün daha iyi gibisin.

Liflif — Bilmem şu halime iyi diyebilir misin?

Şipsip — Kan ağlıyoruz her gün bir zorbanın cınde. Gülmez oldu yüzümüz, boğulduk dert selinde.
(Korkak'la Tembel girerler.)

Şipsip — Korkak, Tembel yan yana, birlikte gezersiniz.

Korkak — Ben korkağım ama sizde bana benzersiniz.

Tiktik — *(Arkasında eşi ile girer.)* Ne konuşuyorsunuz böyle toplandınız da? Bir şeyler geçiyor belli ki aranızda...

Korkak — Sen nereye? Eşini yanına alıp?

Tiktik — Bilge, beni çağırmış gizlice haber salıp.

Liflif — Ama, Bilge sürüldü bu ülkeden...

Şipsip — Evet sürüldü ama, geri döndü yeniden.
(Üç kişi daha gelir, onlara katılır.)

Tiktik — Belki o yol gösterir bize mutluluk için. Bütün halk kan ağlıyor yanyor için için.

Şipsip — Ben biliyorum, seni neden istediğini. Sana da söyleyecek bana söylediklerini.

- Tembel** — Ne dediyse sana, söyle **çabuk** sen de bize.
- Şişşip** — Dedi ki birlik olup sahip **çıkın** ülkenize...
- Korkak** — Nasıl sahip çıkarız, zaten sahibi var? Ne cezalar görüyor ona karşı çıkanlar.
- Liflif** — Korkunun sonu gelmiyor, ben anladım bunu. Hiç iyiye gitmiyor biz tavşanların sonu...
(*Işıklar kararır.*)

2. SAHNE

(Önceki sahnenin bir bölümü. Vakit gecedir. Tek mumla aydınlatma yapılabilir. Zayıf bir ay ışığı da olabilir. Bilge'den başka dört kişi daha vardır. Lişliş, Şişşip, Tiktik, Tembel. Ancak, karanlıkta Bilge'nin dışındakilerin kim oldukları pek belirgin değildir. Yüzleri belli olmaz.)

- Bilge** — Tavşan kardeşlerim, çoktandır bu günü beklerim. Epeyce konuştum ya bitmedi diyeceklerim.
- Liflif** — Söyle ey bilge tavşan, kurtuluş umudu var mı? Yoksa bize bu orman sonsuza kadar dar mı?
- Bilge** — Her derdin çaresi vardır, umudunuz yitmesin. Gücünüzü birleştirin böyle eriyip gitmesin.
- Tembel** — Bir dev gördüm dün sarayın balkonunda. Devler bile küçük kalır o gövdenin yanında. Merak edip sorunca o Kral'dır dediler. Hem de birdenbire büyüdüğünü söylediler. Donup kaldım orada az kalsın düşünüyordum. Titremeye başladım dersiniz üşüyordum.
- Bilge** — Sen, kötü bir hayal görmüş olmalısın. Gördüğün bir olayın etkisinde kalmalısın.

- Tiktik** — Ben de gördüm geçen gün Kral'ı, kocamandı. Yüreğim duracaktı doğrusu pek yamandı.
- Bilge** — Dediğiniz olamaz, bu, bilime aykırı. Tavşan, biz kadar olur az aşağı yukarı.
- Şipşip** — Ama erdemli Bilge iyice gördük biz onu. Daha çok kişi görmüş kanıtlarız biz bunu.
- Bilge** — Dediğiniz doğrudur; bunda bir iş var ama. İnanmak kolay değil sığmıyor mantığıma.
- Liflif** — Hele bundan sonra, artık kurtulamayız. Yönümüzü şaşırdık, biz artık bulamayız.
- Bilge** — Durun bakalım, hemen telaşa gerek yok. Akıl, bilim ışığında gidince yol çok. Dediklerimi unutmazsanız mutlak kurtulursunuz. Yine eski günleri yaşar hep mutlu olursunuz.
- Tembel** — Ama korkuyoruz Kral'ın askerinden.
- Bilge** — Birlikte yürürseniz yer oynar yerinden... Önemli olan kurtulmak istemeniz. Baskıdan usanarak yeter artık demeniz. Yeter, demiyorsanız yol gösteremem size. Her şey sizde başlayıp biter, güvenin kendinize...
- Tiktik** — Tek başına kalsa yine gücü yeter bize. Toplansak, bir olsak; yine biner tepemize.
- Bilge** — Tek değildir, çeşitlidir güç diye bilinen. Küçüğü üstün gelir büyük olur yenilen. Yeter ki gücünüzü kullanmayı bilin siz. Kral'ın korkusunu aklınızdan silin siz.
- Şipşip** — İyi ama bir devle nasıl savaşıır cüce? Kral tek başına hepimizden daha yüce.
- Bilge** — Savaşa başlamak yeter de artar doğrusu. Ateş yakıcıdır ama, onu da söndürür su. O yakıcı ateşe siz de

ona su olun. Birikin damla damla bütün ormana dolun... Tehlikeli olur, artık gelmeyin buraya. Kurtuluş isterseniz savaş açın Kral'a... Haydi dağılın, bir gören olur bizi. İyice güçlenmeden elbet yenerler sizi.
(Işıklar ya da mum söner.)

3. SAHNE

(Tiktik ve eşi, Korkak, Şipşip, Tembel, Liflif tarlada çalışmaktadırlar. Kendi aralarında konuşurken arastıra muhafız girer. O zaman susarlar. Tembel, pek çalışmak istemez; elindeki çapaya dayanır bekler. Ötekiler çapaları hızlı hızlı sallarlar. Muhafız, Tembel'e tekme atıp çıkar.)

- Korkak** — Çalışsana Tembel, yiyeceğine sopayı.
- Tiktik** — (Korkak'a) Karışma sen ona, köküne vur çapayı... Kurusun bütün havuç, lahanayla, maydanoz. Çapalar silah oldu işte elimizdeki koz.
- Korkak** — Bütün bunlar kurursa biz de aç kalmaz mıyız?
- Liflif** — Kral da aç kalacak, bundan zevk almaz mıyız?
- Şipşip** — Biz açlığa alıştık, ama dayanamaz onlar.
- Korkak** — Nasıl olsa Kral bizim yaptığımızı anlar.
- Tiktik** — Bunları kurutup yonca ekelim yere.
- Liflif** — Kral ne yapacak, deneyelim bir kere...
- Şipşip** — Yoncadan nefret eder görmek bile istemez. Açlıktan ölüp gitse bir tutam yonca yemez.
- Tiktik** — Bilin ki bundan böyle parolamızdır yonca. Kolayca anlaşılır elimizde olunca.

Şişişip — Bu buluş iyi buluş Kral'la savaş için. Düşünmedik bunları şimdiye dek niçin?

Korkak — Kral'ı kovaladım dün gece gördüğüm düşte. Uyanınca dedim ki bir hayır var bu işte... Ben kedydim o fare, aradı girecek delik. Korkudan titriyordu hem yalvardı üstelik.

II. Muhafız — *(Girer. Elindeki kağıttan okur.)* Kulak verin Yüce Kral'ın buyruğuna. Yeni yasaklar koydu bundan sonra uyruğuna... Bazıları ürüne bilerek zarar verdi. Artık acımak yok yumuşaklık sona erdi... Kurtuluş, özgürlük, adalet, hak, saray, kral denmeyecek bilinsin hepsi yasak. Yonca almak da suç sayılacak ele; Göğüse, başa, yakaya takılmayacak bile... Yoncayı sevmek demek Kral'a düşman olmak. Cezalanacak hepsi, kâr etmez pişman olmak. *(Çıkar.)*

(Aradan zaman geçtiğini göstermek için ışıklar bir kaç kez kararır ve yanar. Oyuncular sahnededirler. Yalnız duruş yerleri değişir. Aynı sahneye devam edilir.)

Tiktik — Şimdi daha güçlüyüz, Kral tedirgin oldu. Dün gece yemek için bir havucu zor buldu.

Liflif — Öyle çok kızmış ki yonca görünce her yeri. Hemen yok edin demiş azarlamış veziri.

Tiktik — Şimdi ambarında lahana da azaldı. *(Gülerek)* Havucu düşünerek derin düşlere daldı.

Şişişip — Onlar da bitince ne yapacak dersiniz?

Tiktik — *(Alaycı)* Gelip sizden isterse biraz yonca verirsiniz. *(Gülerler.)*

Tiktik — Kral, yonca taşımayı yasakladı güya.

Şişişip — Elimize de kilit vuracak değildi ya...

- Liflif** — *(Bir ezgiyle mırıldanır.)* Hep seni ister canım, yoncam benim yeşilim. Haydi gelin buraya hepimiz birleşelim. Yoncalar büyüyecek, gelecek iyi günler. Yine eskisi gibi yapılacak düğünler... Hani nerde o günler... Hani nerde o günler...
- (Muhafızlar gelip Tiktik'i yakalarlar.)*
- Tiktik** — *(Götürülürken)* Beni öldürseler sakın durmayın geri. Daha çok güçlenerek hep yürüyün ileri... *(Çıkar)*
(Işıklar kararır.)

4. SAHNE

(Kral dairesi. Kral tahtta oturmaktadır. Hhipip'in yaptırdığı büyük maskesini takmıştır. Kraliçe yanındadır. Tiktik; elleri, ayakları bağlıdır.)

- Kral** — *(Tiktik'e)* İsyancılara öncülük edersin ha!.. Neler gelecek başına, bunlar sana az daha!..
- Hhipip** — Kral'ı yeneriz demişsin, kalkıp yensene. Konuşacak gücün varsa şimdi söylesene!
(Tiktik güçlükle bir şeyler söylemeye çalışır ama ne dediği anlaşılmaz.)
(Bu sırada dışarıdan gürültüler, ayak sesleri gelir.)
- Kral** — *(Telaşla)* Ne var, ne oluyor orada?
(Kapı hızla açılır. Liflif, Şipşip, Korkak, Tembel, Tiktik'in eşi, üç kişi daha girerler.)
- Şipşip** — *(Tiktik'i göstererek)* İşte, burada...
- Kral** — *(Ayağa kalkar. Bağırır.)* Nasıl girdiniz buraya? Ölümdür cezası başkaldırmanın saraya. Muhafızlar, yakalayın şunları...

(Tembel ve Liflif, Hiphip'i yakalayıp iki kişiyle birlikte dışarı gönderirler. Tiktik'in eşi yere çöker, Tiktik'in başını okşar, öper. Ellerini çözerler.)

- Şipşip** — *(Kral'a)* Boşuna çağırma, önce bağladık onları.
- Kral** — Nasıl cesaret edersiniz buna? Baş kaldıran pişman olacak anasından doğduğuna...
- Şipşip** — Biz olacağımız kadar pişman olduk...
- Liflif** — Bunca çektikten sonra kurtuluşa yol bulduk...
- Kral** — Ben dev gibiyim gücünüz bana yetmez.
- Şipşip** — Biz de sayıca çoğuz öldürmekle bitmez...
(Kral tahtından iner, üzerlerine yürümek ister. Ötekiler, saf halinde bir adım öne çıkarlar. Bundan korkan Kral, geri çekilir ayağı tahta takılır ve düşer. Başındaki maskesi de çıkar. Normal tavşan olduğu görülür. Herkes şaşırır.)
- Korkak** — *(Toparlanmaya çalışan Kral'ın üzerine atılır; kısıvrak yakalar.)* Bana Korkak derler ama yenerim artık seni. Sonun geldi işte, düşürdün Kral, maskeni.
- Şipşip** — Ne zamandır bizi korkutarak sindirdin. Suşuz, günahsız demeden başına yumruk indirdin.
- Kral** — *(Korkak'a)* Senin gücün bana yetmez ama...
- Korkak** — Belki yetmez fakat, *(Yanıdakileri gösterir.)* Güveniyorum arkama. *(Tiktik'ten çözdükleri iple Kral'ın ellerini bağlarlar.)*
- Bilge** — *(Girer. Alaycı)* Ne yaptınız? Böyle bağlanmaz ki bir Kral. Ona saygı gerekir, böyleydi eski kural... *(Kral'ın maskesine bakarak)* O zaman, bunda bir iş var demiştim. Doğrusu ya bunu hiç düşünmemiştim... Ol-

duğundan görünmek için daha büyük. Korkmuş da üstüne almış taşınmaz bir yük. Öyle büyük kafa ile büyük kral olunmaz. Büyüklük dediğin her koca gövdede bulunmaz.

- Kral** — Tintin'in ordusu yakında seferden döner. Yaktığınız bu ateş, işte o zaman söner.
- Bilge** — Tintin de boğuldu o savaşın selinde. O da yakalandı, başkasının elinde. Bir katilken sen kral diye geçtin başa. Yaptırdığın zindanda git şimdi kendin yaşa...
- Şipşip** — Zindana atmak yetmez, acı çektirmeliyiz. Bize ettiklerini biz de ona etmeliyiz.
- Liflif** — Bize çok çektirdi, parçalamak azdır onu. Yavaş yavaş ölsün de birden gelmesin sonu.
- Tiktikin Eşi** — *(Kral'ın üstüne atılmak ister. Tutarlar)* Bu alçağı, elimle parçalamak istiyorum. Yine de alınmaz öcüm, kinim bitmez diyorum...
- Bilge** — Bu zalime karşı herkesin vardır kini. Birini ödemekle ödeyemez hepsini.
- Liflif** — Peki ne olacak?
- Bilge** — Gereği yapılacak.
- Şipşip** — Bize ettikleri cezasız mı kalacak?
- Liflif** — Herkes mutlak intikamını alacak.
- Bilge** — Ceza var, intikam yok.
- Şipşip** — Ama kinimiz çok.
- Bilge** — İntikam vahşettir; bilir de öyle deriz. *(Kral'ı gösterir.)* Eğer intikam alırsak, sonra buna benzeriz... Bu suç, hepinize karşı işlenmiş bir suç. Bir çok tavşan öldü

yiymeden hiç havuç. Pek çok acı çektiniz tek tek tavşan olarak. Cezasını veriniz birlikte karar alarak...

Tembel — Bana kalırsa, bunu o zindana atmalı. Taş yataklar orada gövdesine batmalı...

Şipşip — Eğer öldürmeyeceksek aç ve susuz kalsın.

Bilge — Zindana atın şimdilik, günleri geçsin orda.

Tiktik — *(Doğrular.)* Gözüm görmesin onu, artık tutmayın burda...

(İki kişi Kral'ı alıp çıkarırlar. Daha sonra girerler.)

Şipşip — Bizi kurtardın Yüce Bilge, borçluyuz sana.

Bilge — Kendiniz kurtuldunuz, hiç borcunuz yok bana.

Liflif — Senin aklın olmasaydı özgür olamazdık. O karanlık içinde ışığı bulamazdık.

Bilge — *(Biraz düşünür.)* Sanırdım dünyada bilimden önemli şey yok. Anladım ki özgürlük önemli, hepsinden çok...

Şipşip — Ötekiler de bulsunlar bize ettiklerini. Onlar da çekmeliler bize çektirdiklerini...

Bilge — İntikam almak yok dedim size. Doğru olsa, saygı gösteririm düşüncenize.

Şipşip --- Onlar ne olacaklar?

Bilge — Birlikte yargılanacaklar.

Liflif — Cezaları ölüm olmalı.

Bilge — Böyle bir karar alınmamalı.

Tiktik — Nedir sizin düşünceniz? Bize onu söylemeniz.

Bilge — Biri üstün görürse kendini halktan, kolayca kurtulamaz o korkunç hastalıktan.

- Tiktik** — Hastalık mı dediniz yüce tavşan?
- Şipşip** — Bunların hepsi de hasta, anlaşılan.
- Bilge** — Durup dururken soyluluğa inandılar. Soyluluk ateşle tutuştular, yandılar. Hiç kanılır mı böyle büyük yalana? Soylu oldu üçü beşi, halk dediler kalamana. Bunları bir güzel tedavi etmeli. Soyluluk denilen şeyin yokluğunu öğretmeli. Toplumca beğenilir davranışı, işi. Kötülük etmez kimseye soyluysa eğer kişi...
- Liflif** — Bunlar hasta mı peki?
- Bilge** — Her hastalık görünmez ki...
- Şipşip** — Nasıl tedavi edilecekler?
- Bilge** — Sizden biri olduklarını bilecekler?
- Tiktik** — Önce cezalarını çeksinler. Yaptıkları için pişmanlık gösterebilirler.
- Korkak** — Durmayalım artık, birlikte burdan çıkalım. Nasıl yaptıysak sarayı, yine öyle yıkalım.
- Tembel** — Benim gözüm almıyor yıkmayı bu sarayı. Az mı uğraştık söyleyin yapmak için burayı?
- Korkak** — Hep biliriz seni, tembelin birisin sen. Biz çalışır, yıkarız; bizi seyret istersen.
- Tembel** — Bugün burayı öfkeyle yıkarsınız. Birisi kral olursa yeniden yaparsınız.
- Bilge** — Bana kalırsa, böylece kalsın derim.
- Liflif** — *(Imrenerek)* Doğrusu, burada ben oturmak isterim.
- Korkak** — Kral olacaksın başımıza öyle mi?
- Liflif** — Ben mi?

- Korkak** — Öyle dedin biraz önce... Söylüyorsun gönlünce.
- Şipşip** — (*Bilge'ye*) Yıkmazsak eğer, ne olacak burası? Acıların sembolü, koskoca yüzkarası..
- Bilge** — Belki haklısınız sarayı yıkmak istemekle. Siz yaptınız burayı çok büyük bir emekle... Şimdi bu emeğe saygı gösteriniz. Çalıştınız, yaptınız; su gibi aktı teriniz. Belki de bir iyiliği oldu Kral'ın size.
- Şipşip** — O, kötülükten başka ne yaptı bize?
- Bilge** — Birlikte çalışmayı öğrendiniz. Kral olmasaydı, saray yapmazdınız kendiniz.
- Korkak** — Yetiyor yerlerimiz, sarayı istemeyiz.
- Bilge** — Ama hangimiz burayı beğenmeyiz? İstiyoruz demektir, beğeniyorsak eğer.
- Liflif** — Böyle bir eser için doğrusu çalışmaya değer...
- Bilge** — Bunu siz yaptınız; yapıyorsunuz öyleyse.
- Tembel** — Başka saraylar yapın, diyeceksin nerdeyse.
- Bilge** — Yapabilirsiniz şayet isterseniz. Şöyle hepiniz elele verirseniz.
- Liflif** — Yapalım da; niçin?
- Bilge** — Kendiniz için.
- Tiktik** — Sarayda mı oturacağız, hepimiz?
- Tembel** — Yerimizden memnunuz biz.
- Bilge** — Güzel şeyler yapın diyorum, yardımlaşarak. Biriniz dara düşse yardım edin koşarak. Her yerde, her şeyde birlik olun isteyerek.
- Liflif** — Ama bunları birinin düzenlemesi gerek. Herkes bir şey söyler, kendince iş yapar.

- Bilge** — Böyle olunca da aradaki bağ kopar. Bağı koparmamak için çok dikkatli çalışm. Düzenli çalışmak iyidir, siz de buna alışın.
- Şişip** — Diyorum ki birgün yine güçlü biri, Kralım diyerek atılırsa ileri... Hepimizi teker teker yenebilse, Heybetle üstümüze gelse... Eskiden olduğu gibi «bana ne» mi deriz?
- Liflif** -- Akıllandık artık, mücadele ederiz.
- Şişip** — Ya ikisi üçü önceden anlaşılırsa? Krallık için birleşip konuşurlarsa.
- Liflif** — Biz de birlik olur, karşı çıkarız. Hepsini yakalayıp hapsilere tıklarız.
- Bilge** — Siz birleşinceye dek onlar ezerler sizi. Herkesi sindirirler, keserler sesinizi.
- Tiktik** — Bunu düşünüp önlem almalıyız. Bundan sonra sıkı durup özgür kalmalıyız.
- Korkak** — Yüce Bilge, sen başımıza geç. Yardımcın olarak kimi istersen seç.
- Liflif** — Sen düşünür, korursun çünkü bizi. Belki silinir böylece bu krallığın işi.
- Korkak** — Sen başımızda oldukça rahat ederiz. Hepimiz saygı duyar seni isteriz.
- Tiktik** — Ben de öyle düşünmüştüm, demek düşüncemiz bir? En güzel yol bu, olmaz bundan güzel tedbir.
- Tembel** — Artık düzeldi, kararmayacak bahtımız.
- Korkak** — İşte yeni kralımız, işte tahtımız. *(Alkışlar)*
- Bilge** — Sağ olun, teşekkür ederim. Ama beni de dinleyin, bakın ne derim... Ben istemem ya hadi oldum diyeyim.

Bir an için kendimi kral gibi düşünüyüm. Ya ben de kötülük edersem size...

Tiktik — Sen seversin, iyi davranırsın bize.

Bilge — Tavşanlık hali, hiç belli olmaz, bilin bunu. Kötü gelebilir iyi başlayan işlerin sonu. Kötü olabilir daha sonra gelen kral. Buna çözüm getirilmeli, bulunmalı bir kural.

Tiktik — Kötü olanı seçmeyiz biz.

Bilge — Krallıkta seçim olmaz, seçemezsiniz siz. Kötü günleri yaşamak istemiyorsanız tekrar. İyice düşünüp vermelisiniz bir karar...

Tiktik — Öyleyse yol göster, sen aydınlat bizi.

Bilge — En iyisi, kendiniz yönetin kendinizi... Güçlü biri başınıza dert olmasın diye. Kendiniz egemen olun yine kendinize...

Hepsi — Nasıl?

Tiktik — Sorun burda, asıl...

Bilge — Bir meclis oluşturun seçeceğiniz kişilerden. Onlar sorumlu olsunlar yapılacak işlerden... İşte o zaman biter kederler ve tasalar. Sizi korumak için hazırlanır yasalar.

Şipşip — Hemen seçime gitmeliyiz. Yalnız, dikkat etmeliyiz...

Tembel — Niçin?

Korkak — *(Tembel'i göstererek, şaka yollu)* Tembelleri değil çalışkanı seçmek için.

Tembel — *(Korkak'ı göstererek, şaka yollu)* Korkakları da seçmeyelim derim. Bizi temsil edenler cesur olsun isterim.

- Tiktik'in Eşi** — Aklınızda olsun; bizler de seçeriz, seçiliriz.
- Bilge** — Siz olmadan başarılmaz, biliriz.
- Tiktik** — (*Eşine*) Sizin, bizden farkınız yok. Bu işte payınız büyük, katkınız çok.
- Şipsip** — Derim ki şuna dikkat edelim. Seçeceğimiz meclise, bir süre belirtelim.
- Bilge** — Hem süresi belirtilsin hem de yetkisi; Ülkede bir düzen kurmalı, görülmeli etkisi.
- Liflif** — Peki, ya çalışmazsa oraya giden?
- Bilge** — Siz de seçmezsiniz onu yeniden... Seçilip meclise girmek, bir şeref sayılmalı. Herkes çalışarak buna layık olmalı...
- Liflif** — Yapmaya devam edelim işlerimizi. Seçinceye kadar yöneticilerimizi.
- Şipsip** — Ama artık içimizden gelerek. Kendimiz için çalıştığımızı bilerek...
- Tiktik** — Bir adı olmalı kuracağımız düzenin.
- Bilge** — Cumhuriyettir adı, kurun ve yaşatmaya özenin.
- Tiktik** — Özenmek mi? Neden?
- Bilge** — Zarar verirsiniz bilmeden... Herkesi birbiriyle eşit sayar Cumhuriyet. Kimse korkmaz kimseden temelidir hürriyet... İşte bu soylu düzeni sevmeyenler vardır. Çok rahatsız olurlar, sanki yerleri dardır. Bu yönetim biçimini yıkmak isteğiyle; Birleşirler içerdiden ve dışarıdan birileriyle.
- Şipsip** — Ne yapmalıyız bunu önlemek için?
- Bilge** — Önce, iyi yöneticiler seçin.

- Liflif** — Sonra?
- Korkak** — Sonra?
- Bilge** — Eđitin, cahil kimse kalmasın. Herkes aydınlansın karanlık kök salmasın. Bilmez iyiyi ve kötüyü eğitilmeyen. Őaşıır, yanlış gider, doğru yolu bilmeyen... Başıını çarpmadan taşın sertliğini bilmeli. Amaç bu, bunun için eğitilmeli... Hoplayıp zıplarken ormanda, düşünmezsiniz. Özgürlüđün adını önceden bilmezsiniz. Oysa anladınız elinizden gidince. zlediniz hem de çok, ansızın yitirince... En büyük sizsiniz, bunu bilirsiniz. Yeter ki blnmeyin, birlikte çıksın sesiniz...
- Tiktik** — Buna alışacağız.
- Liflif** — Zamanla hepsine alışacağız.
- Bilge** — Birinize geliyorsa tehlike. nleyiniz hep birlikte.
- Liflif** — Bütün tehlikeleri bu ormandan kovarız.
- ŐiŐiŐi** — Birimiz, hepimiz; hepimiz, birimiz için varız...
- Bilge** — Bütün sözlerimin özetini ŐiŐiŐi; Söyledi bir cümlede hepsini birleřtirip...
- Tembel** — Biri ynetse, seçim diye uzatmasak işi.
- ŐiŐiŐi** — (*Alaycı*) Seçim bile istemez, tembel olursa kişi...
- Tembel** — Artık rahat ederim uyumaktan yana. Cumhuriyet olunca kimse karışmaz bana.
- Bilge** — Tembel, yle değil, yanlış anladın sen. Tembellik yapamazsın Cumhuriyet istersen.
- Tembel** — Kendi kendimizi ynetecektik hani? İstediğim gibi dinlenemez miyim yani?
- Bilge** — Dinlenmek yorulanların hakkıdır, bunu bil. Eğer alışmazsan dinlenmek hakkın değil.

- Tembel** — *(Sitemle)* Kral da eziyet ederdi, tembelliğim yüzünden...
- Liflif** — Bizimkiyle o ters düşer birbirine özünden.
- Tiktik** — Biz eziyet etmiyoruz ki sana. Ancak, tembellik hiç yakışmaz senin gibi tavşana...
- Korkak** — Tembellik eden başkasının hakkını yer.
- Liflif** — *(Tembel'e)* Bu haksızlığı, söyle, kim kabul eder?
- Tembel** — Ben gerçekte tembel olmak istemiyorum. Tembellik kötü, iyidir demiyorum.
- Bilge** — Şimdi ürettiğin hep kendinin olacak.
- Tiktik** — Sen çalıştıkça yuvan yiyeceklerle dolacak.
- Tembel** — O zaman her istediğimi yerim...
- Bilge** — *(Gülerek)* Afiyet olsun, derim.
- Tembel** — Doğrusu, tembellik edip aç kalacağına. Çalışır yerim, ele muhtaç olacağıma.
- Bilge** — *(Hepsine)* Çalışmaya başlayın tezi yoktur bu günden. Öyle çalışın ki daha çok üretin dünden...
- Tembel** — Herkes kendine göre üretince yetmez mi? Ne gerek var artırmaya bu kadar üretimi?
- Bilge** — Ne olacak peki güçsüzler, kimsesizler? Herkes ürettiğini yerse, onları hanginiz besler?
- Şipsip** — Biz de yaşlanacağız belli ki yarın. O zaman zorlaşacak doyurmak karın.
- Liflif** — Eğer bir gün hastalanırsak biz de. Yiyeceksiz kalmayız, rahat olur içimiz de.
- Korkak** — Artık korkmadan üretebiliriz yonca.

- Tiktik** — Korkmak yok kimseden Cumhuriyet kurulunca.
- Şipşip** — (*Bilge'ye*) Kral, neden yoncayı yasakladı dersiniz?
- Bilge** — Buna bir örnek vereyim isterseniz... Kedi oynar bilirirsiniz yakalayınca fareyi; Kendisi yemez ya yedirmez ona taneyi... Kral da sizinle oynadı işte öyle. Kediyle fareden farkınız var mıydı söyle. Amacı, sizinle oynamaktı daha çok. Kendisi yemiyorsa, yonca ekmek de yok.
- Tiktik** — Yonca yasaklandı ve aç kaldık biz...
- Bilge** — Aç kalmasaydınız, yan yana gelmezsiniz.
- Tiktik** — Yonca birlik sağladı, bir sembol oldu bize. Öyleyse bayrak olsun, renk versin ülkemize.
- Şipşip** — Canım kurbandır ona, bayrağım dalgalansın.
- Korkak** — Yonca ekelim bolca, kökleşsin de sallansın.
- Bilge** — Şimdi işin sonuna geldik diyorum. İzin isteyip sizden ben artık gidiyorum.
- Hepsi** — Neden?
- Bilge** — Farkınız kalmadı sizin de bir bilgeden... Çünkü iyice akıllandınız. Yaşamak için birlik olmak gerektiğini anladınız... «Bana ne» demezsiniz her şeye bundan böyle. (*Tembel'e*) Tembel, Cumhuriyeti iyi anladın mı, söyle.
- Tembel** — Evet... Onu kavradım nihayet...
- Tiktik** — Yüce Bilge, bizi böyle bırakamazsın...
- Bilge** — Sizi bıraktığımı sanmayın. (*Biraz susar.*) Aslında belli biri değilim ben.
- Şipşip** — Hep yanımızdaydın, yürüdün önümüzden...

- Bilge** — Size öyle göründüm, yardım edeyim diye. Bu nedenle gelmişim aslında bu ülkeye... Kral kovdu dışarı, böylece bensiz kaldı. Yokluğumda şaşırды, kötü kararlar aldı...
- Şipşip** — Kimsin öyleyse? Meraktan patlıyorum.
- Bilge** — Sabret biraz, işte anlatıyorum... Bensiz giden yol almaz, varamaz hiç bir yere. Büyük bir ırmak gibi engeller küçük dere...
- Korkak** — Söyle kimsin sen?
- Bilge** — İşte söylüyorum, size yol gösterenim ben...
- Tiktik** — Onu biliyoruz.
- Korkak** — Hep bizimle kalmanı istiyoruz.
- Bilge** — Özüm kalıyor ama cismim gidecek. Size her konuda aslım yardım edecek.
- Liflif** — Kalmalısın burda, yapamayız biz sensiz.
- Bilge** — Gerçekte kimse yapamaz bensiz... Benim gösterdiğim yoldan gidin her zaman. Karanlık yakalarsa vermez size hiç aman...
- Tiktik** — Tanıyorum sanırım seni... *(Düşünür.)* Çok eskilerden hayal meyal sesini.
- Bilge** — Doğru, beni tanırdınız eskiden. Pek olmazdı yanıma gelen giden... Akıl ve mantık denilen işte benim... İsteyene her işte yol gösterenim.
- Hepsi** — *(Şaşkın)* Demek akıl ve mantık...
- Bilge** — Hoşça kalın, gidiyorum artık.
- Tiktik** — Dur, biraz beni dinle. Zor bir işi başardık biz seninle.

- Bilge** — Güveniyorum artık buna. (*Kapıya doğru yaklaşırken*)
Ancak, siz de inanın şuna...
- Liflif** — (*Bilge'nin sözünü keser. Tane tane söyler.*) İlk havu-
cumuzu o zalime vermeseydik eğer; Çektiğimiz sıkın-
tıyı çekmeyecekmışız meğer...
(*Bilge, tasdik eder, gülümseyerek çıkar.*)
- Hepsi** — Gitti...
- Tiktik** — Ama ne dedi?...
- Şipsip** — Cismi gitti, kendisi bizde.
- Hepsi** — O, bizim içimizde.
- Tiktik** — Arayıp yolumuzu onunla birlikte bulduk. Bir zalime
köle iken şimdi egemen olduk.
- Şipsip** — O koskoca Kral'ı yendik. Önce kendimize güvendik.
- Tembel** — Artık alınamaz elimizden egemenlik.
- Tiktik** — Madem ki egemeniz...
- Hepsi** — O halde başlasın şenlik...
(*Tavşan dansına başlarlar.*)

PERDE

